

29 Φεβρουαρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28, 23, 29, 25 & 26
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΛΑΤΩΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 746/94)

Διοικητικό Δίκαιο — Παράλειψη οφειλομένης ενέργειας — Έννοια — Η μη έκδοση αιτούμενης άδειας οικοδομής δεν εμπίπτει στην έννοια αυτή — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση.

5 *Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Προσβολή παράλειψης απάντησης των αρχών επί αιτήματος — Η δυνατότητα εξέτασης της απόφασης που ελήφθη στο μεταξύ στο πλαίσιο της αυτής προσφυγής — Οι περιστάσεις αποκλεισμού αυτής της δυνατότητας στην κριθείσα περίπτωση.*

10

Η αιτήτρια προσέφυγε κατά της μη εκδόσεως της αιτηθείσας άδειας οικοδομής του ακινήτου της επί μακρόν με κατάληξη την απόρριψή της, μετά την άσκηση της προσφυγής, εν όψει του χαρακτηρισμού του ακινήτου ως "αρχαίου μνημείου".

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Το ερώτημα που παραμένει να απαντηθεί είναι κατά πόσο μετά τις 26.8.93 που ο μηχανικός του Δήμου σύστησε την έκδοση της άδειας ο καθ' ου η αίτηση όφειλε να την εκδόσει, αλλά παρέλειψε αδικαιολόγητα να το πράξει και κατά συνέπεια η παράλειψη αυτή θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και να δηλωθεί πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

Στην *Δανάη Ιακωβίδου κ.ά. ν. Δήμου Πάφου*, το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να ασχοληθεί και με το πιο πάνω θέμα.

Και στην παρούσα προσφυγή εφαρμόζεται πλήρως η πιο πάνω απόφαση. Η επιζητούμενη θεραπεία περί παράλειψης του καθ' ου η αίτηση να χορηγήσει την άδεια οικοδομής δεν ευσταθεί γιατί έστω και αν η εξέταση της αίτησης από τεχνικής πλευράς συμπληρώθηκε μέχρι τις 26.8.93, ο καθ' ου η αίτηση δεν είχε την υποχρέωση από το Νόμο να αποφασίσει την έκδοση της αιτούμενης άδειας οικοδομής και η παράλειψή του δε θεωρείται παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Συνεπώς δεν προσβάλλεται βάσιμα με την παρούσα προσφυγή η αιτούμενη θεραπεία.

2. Το Δικαστήριο διαφώνησε με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι στην υπό κρίση υπόθεση υπήρχε άδεια οικοδομής και παράλειψε ο καθ' ου η αίτηση να αποστείλει το σχετικό έγγραφο. Ο καθ' ου η αίτηση παρόλο που η εξέταση από τεχνικής πλευράς είχε συμπληρωθεί, δεν έλαβε μέχρι την καταχώρηση της προσφυγής καμιά απόφαση για την έκδοση ή μη της αιτούμενης άδειας. Η απόφαση λήφθηκε μετά την καταχώρηση της προσφυγής στις 3.10.94.

3. Το θέμα που εγείρει διαζευκτικά ο δικηγόρος της αιτήτριας με τη γραπτή του αγόρευση, πως η αρνητική απόφαση του Δήμου ημερ. 3.10.94 είναι άκυρη και παράνομη, δεν μπορεί να εγερθεί στην παρούσα προσφυγή, γιατί η αιτήτρια με την προσφυγή της, όπως διευκρίνισε ο δικηγόρος της, δε ζητά να κηρυχθεί άκυρη η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να απαντήσει στην αίτησή της και συνεπώς δεν της δίδεται το δικαίωμα να προσβάλει την μετά την προσφυγή αρνητική απόφαση του Δήμου ημερ. 3.10.94.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ιακωβίδου κ.ά. ν. Δήμου Πάφου (1994) 4 Α.Α.Δ. 444,

Μαιρόζα Εστέιτς Λτδ. ν. Δήμου Λεμεσού (1990) 3 Α.Α.Δ. 238.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η παράλειψη του Δήμου Παραλιμνίου να εξετάσει και/ή να επιλύσει και/ή να εκδόσει άδεια οικοδομής στην αίτηση της Αιτήτριας.

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

Α. Λάντος, για τον Καθ' ου η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή ζητά τις ακόλουθες θεραπείες:

10 “Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει και/ή να επιλύσει και/ή να εκδόσει άδεια στην αίτηση αρ. Β230/91 της αιτήτριας που εκκρεμεί αδικαιολόγητα από μακρού και πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.”

Η αιτήτρια είναι ιδιοκτήτρια γης εντός των ορίων του καθ' ου η αίτηση Δήμου και στις 10.10.91 καταχώρησε αίτηση για άδεια οικοδομής διόρφωσης κατοικίας.

20

Ο καθ' ου η αίτηση μελέτησε το φάκελο από τεχνικής πλευράς περισσότερο από τρεις φορές και προέβη σε παρατηρήσεις και εισηγήσεις προς την αιτήτρια γιατί απαιτούντο διορθώσεις και δικαιολογητικά. Η αιτήτρια συμμορφώθηκε και τελικά στις 26.8.93 ο μηχανικός του Δήμου συνέστησε την έκδοση της αιτούμενης άδειας, πλην όμως οι καθ' ων η αίτηση δεν αποφάσισαν την έκδοσή της.

25

Μέχρι την 11.2.94 που η αιτήτρια διαμαρτυρήθηκε γραπτώς για την παράλειψη του καθ' ου η αίτηση, η άδεια δεν εκδόθηκε.

30

Την 8.7.94 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας υπ' αρ. 2890 με την Κ.Δ.Π. 175/94, το κτήμα της αιτήτριας προτάθηκε να κηρυχθεί Αρχαίο Μνημείο.

35

Την 1.9.94 καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή και στις 3.10.94 ο καθ' ου η αίτηση πληροφόρησε την αιτήτρια γραπτώς ότι ενόψει της Κ.Δ.Π. 175/94, η άδεια οικοδομής δεν μπορούσε να εκδοθεί.

40

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι υπήρξε μακρά και αδικαιολόγητη καθυστέρηση του Δήμου να εκδόσει την άδεια και/ή παράνομα και/ή εκδικητικά καθυστέρησε και/ή παράλειψε εσκεμμένα να απαντήσει για να διαμορφωθεί νέα νομική κατάσταση. Ακόμα μίλησε για άνιση μεταχείριση και/ή προσωπική ανάμειξη του Δημάρχου και υποστήριξε την άποψη ότι ο καθ' ου η αίτηση

ενέργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας και ότι η παράλειψη οφειλομένης τελειώσης της ήδη ολοκληρωθείσας εξέτασης και/ή η σκόπιμη καθυστέρηση και/ή παράλειψη του Δήμου, θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη.

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση αρνείται την ισχυριζόμενη 5
αδικαιολόγητη παράλειψη του Δήμου, καθώς και τους λοιπούς
ισχυρισμούς της αιτήτριας και με τη γραπτή του αγόρευση επεξη-
γεί με λεπτομέρεια τις ενέργειες του Δήμου. Πέραν όμως αυτών, ει-
σηγείται ότι η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει γιατί ο καθ'
ου η αίτηση απάντησε στην αιτήτρια στις 3.10.94 και η ισχυριζόμε- 10
νη παράλειψή του ενσωματώθηκε στην επιστολή του ημερ. 3.10.94,
με την οποία αρνήθηκε την έκδοση της αιτηθείσας άδειας.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας αμφισβητεί ότι η επιστολή της 15
3.10.94 περιέχει οποιαδήποτε απόφαση του καθ' ου η αίτηση να
μην εκδόσει την αιτηθείσα άδεια.

Στην υπό κρίση προσφυγή όπως τελικά διευκρίνισε ο δικηγόρος
της αιτήτριας, δεν εγείρεται θέμα αδικαιολόγητης παράλειψης από μέ-
ρους του καθ' ου η αίτηση να απαντήσει στην αίτηση της αιτήτριας, 20
αλλά θέμα αδικαιολόγητης παράλειψης να εξετάσει και/ή να επιλύσει
και/ή να εκδόσει την άδεια οικοδομής και η αιτήτρια ζητά όπως οι πα-
ραλείψεις αυτές κηρυχθούν άκυρες, καθώς επίσης και δήλωση του Δι-
καστηρίου πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

Επομένως η απάντηση του Δήμου ημερ. 3.10.94 που κατά τη
γνώμη μου συνιστά αρνητική απάντηση στην αίτηση της αιτήτριας
- και δεν συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας
ότι η επιστολή αυτή δεν περιέχει οποιαδήποτε απόφαση - δεν 30
εμποδίζει την αιτήτρια να προχωρήσει με την προσφυγή της, όπως
εισηγήθηκε ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση.

Από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου δεν βρίσκω ότι ο καθ' ου
η αίτηση καθυστέρησε αδικαιολόγητα να εξετάσει και/ή να επιλύ- 35
σει την αίτηση της αιτήτριας. Τουναντίον μέχρι τις 26.8.93 ο καθ'
ου η αίτηση ήταν δικαιολογημένος, γιατί ο χρόνος που διέρρησε
μέχρι τότε χρειάστηκε για να ολοκληρωθεί η μελέτη του φακέλου
από τεχνικής πλευράς.

Επίσης τα περί έχθρας του Δήμου προς την αιτήτρια, τα περί 40
άνισης μεταχείρισης, καθώς επίσης και τα περί προσωπικής ανά-
μειξης του Δημάρχου στην παρούσα υπόθεση προς το σκοπό κα-
θυστάτησης, δεν έχουν τεκμηριωθεί και δεν ευσταθούν. Είναι όμως
φανερό ότι ο Δήμος μετά την 26.8.93 δεν προχώρησε να αποφασί-

σει την αίτηση, γιατί ανάμενε τη διαμόρφωση άλλου νομικού καθεστώτος με την κήρυξη της γης της αιτήτριας σε Αρχαίο Μνημείο.

5 Εν πάση περιπτώσει, το τελευταίο ερώτημα που παραμένει να απαντηθεί είναι κατά πόσο μετά τις 26.8.93 που ο μηχανικός του Δήμου σύστησε την έκδοση της άδειας ο καθ' ου η αίτηση όφειλε να την εκδόσει, αλλά παρέλειψε αδικαιολόγητα να το πράξει και κατά συνέπεια η παράλειψη αυτή θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και να δηλωθεί πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

10

 Στην *Δανάη Ιακωβίδου κ.ά. ν. Δήμου Πάφου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 444, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ και με το πιο πάνω θέμα και στη σελ. 449 της απόφασής μου ανέφερα τα ακόλουθα:

15

 “Όμως θα πρέπει να εξεταστεί σ’ αυτό το στάδιο κατά πόσο η παράλειψη των καθ’ ων η αίτηση να χορηγήσουν άδεια διαχωρισμού οικοπέδων, εμπίπτει στην έννοια της παράλειψης όπως αυτή αναφέρεται στο Άρθρο 146.1 του Συντάγματος. Μια τέτοια παράλειψη είναι προσβλητή όταν διά σαφούς διατάξεως η διοίκηση υποχρεούται σε συγκεκριμένη ενέργεια για τη ρύθμιση ορισμένης σχέσης. Αν η ενέργεια δεν επιβάλλεται ρητά από το νόμο, έτσι που να μην είναι υποχρεωτική για τη διοίκηση, η παράλειψή της να ενεργήσει δεν θεωρείται παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας και συνεπώς δεν προσβάλλεται βάσιμα με αίτηση ακυρώσεως.

20

25

 Η παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας από μέρους των διοικητικών οργάνων διαφέρει από τη σωπή τους πάνω σε αίτηση του διοικουμένου, γιατί σε τέτοια περίπτωση ο διοικούμενος δεν έχει στα χέρια του πράξη η οποία τον βλάπτει και η οποία μπορεί να προσβληθεί με αίτηση ακυρώσεως (βλ. *Μαυρομμάτης ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1006, σελ. 1022, Στασινόπουλος, *Δίκαιο Διοικητικών Διαφορών*, Έκδοση 4η, 1964, σελ. 194-195).

30

35

 Με την καταχώρηση της αίτησης, η έκδοση της άδειας διαχωρισμού δεν είναι ένα φυσικό επακόλουθο που ο νόμος επιβάλλει. Η κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζεται προσεκτικά έτσι που να διαπιστωθεί αν συνάδει με τις πρόνοιες του νόμου και των κανονισμών. Ακόμα θα πρέπει να εξεταστεί ως προς τους όρους που ενδεχομένως θα πρέπει να επιβληθούν. (βλ. *Ανδριανή Γ. Λόρδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας*, (1968) 3 Α.Α.Δ. 427, σελ. 436). Επομένως η αρμόδια αρχή δεν υποχρεούται αυτόματα να εκδόσει την άδεια με την καταχώρηση της αίτησης για την έκδοσή της.

40

 Κάτω από τις συνθήκες και τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, δεν δύναται να ευσταθήσει η επιζητούμενη θεραπεία

περί παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να χορηγήσουν άδεια διαχωρισμού γιατί, οι καθ' ων η αίτηση δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι παρέλειψαν να εκδόσουν την αιτούμενη άδεια κατά παράβαση του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος.”

5

Καταλήγω ότι και στην παρούσα προσφυγή εφαρμόζεται πλήρως το πιο πάνω απόσπασμα. Η επιζητούμενη θεραπεία περί παράλειψης του καθ' ου η αίτηση να χορηγήσει την άδεια οικοδομής δεν ευσταθεί γιατί έστω και αν η εξέταση της αίτησης από τεχνικής πλευράς συμπληρώθηκε μέχρι τις 26.8.93, ο καθ' ου η αίτηση δεν είχε την υποχρέωση από το Νόμο να αποφασίσει την έκδοση της αιτούμενης άδειας οικοδομής και η παράλειψή του δεν θεωρείται παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Συνεπώς δεν προσβάλλεται βάσιμα με την παρούσα προσφυγή η αιτούμενη θεραπεία.

10

15

Δεν συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι στην υπό κρίση υπόθεση υπήρχε άδεια οικοδομής και παράλειψε ο καθ' ου η αίτηση να αποστείλει το σχετικό έγγραφο. Ο καθ' ου η αίτηση παρόλο που η εξέταση από τεχνικής πλευράς είχε συμπληρωθεί, δεν έλαβε μέχρι την καταχώρηση της προσφυγής καμιά απόφαση για την έκδοση ή μη της αιτούμενης άδειας. Η απόφαση λήφθηκε μετά την καταχώρηση της προσφυγής στις 3.10.94, όπως έχω ήδη αναφέρει.

20

Το θέμα που εγείρει διαζευκτικά ο δικηγόρος της αιτήτριας με τη γραπτή του αγόρευση, πως η αρνητική απόφαση του Δήμου ημερ. 3.10.94 είναι άκυρη και παράνομη, δεν μπορεί να εγερθεί στην παρούσα προσφυγή, γιατί η αιτήτρια με την προσφυγή της, όπως διευκρίνισε ο δικηγόρος της, δεν ζητά να κηρυχθεί άκυρη η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να απαντήσει στην αίτησή της και συνεπώς δεν της δίδεται το δικαίωμα να προσβάλει την μετά την προσφυγή αρνητική απόφαση του Δήμου ημερ. 3.10.94.

25

30

Τέλος, η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι η παρούσα υπόθεση καλύπτεται απόλυτα από την απόφασή μου στην **Μαιρόζα Εστέιτς Ατφ ν. Δήμου Λεμεσού** (1990) 3 Α.Α.Δ. 238 δεν με βρίσκει σύμφωνο. Η απόφαση εκείνη διαφοροποιείται από την παρούσα υπόθεση.

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.